

ствували въ сената, и могли съ еднѣ рѣчъ *veto* (не изволявамъ) да отхвърлятъ всякѣ работѣ на сената; личность-та имъ ся броила непобарана; и врата-та на кжыты имъ никогда не ся затваряли, за да може всякой плебей всякога да иска помошь отъ тѣхъ противъ притѣснителе-ты си. (Отпослѣ трибууни-ти станжли повече до десѧть).

Наряджданіе-то на народны трибууны яко ся не аревало на мнозина патриции. Единъ сенаторъ, Маркъ Кориоланъ, наумилъ да ся въсползува отъ настанжло-то гладно врѣмѧ да не продава на плебеи-ты жито отъ житници-ты на царщинѣ-тѣ, ако ся не отрекътъ отъ трибууны-ты. Нѣ трибууни-ти повыкали Кориолана на народный сѣдъ. Горделивый патриций не отышълъ, та отсѣкли да ся испѣди. Той ядосанъ отъ това нѣщо, отышълъ при близосѣдны-ты Волсци, и гы повдигнжалъ възъ Римъ. Пратеници-ти отъ сената напраздно го молили за миръ; тогава болѣркы-ты Римлянки заедно съ Кориолановж майкѣ и съ женѣ му, којто носила на рѣцѣ дѣца-та си, отышли въ стана му, и го молили да пожали отечество-то си. Кориоланъ не устоялъ противъ сълзы-ты на майкѣ си и женѣ си, та ся оттеглилъ отъ града.

Послѣ плебеи-ти зели да тръсятъ и другы гражданска правдина. А защото въ Римъ още нѣмало писаны законы, а сѣдници были само патриции-ти, то плебеи-ти яко много теглили отъ пристрастия-та имъ въ сѫдебны-ты работы. Прѣзъ трибууны-ты си тии поискали да бѫдѣтъ написани законы-ты. Слѣдъ много прѣпирни патриции-ти склонили, и избрали десѧть души да извадять законы, и имъ дали неограниченѣ власть (450). Тия десѧть душъ или *децемвири* написали законы, които и были изрѣзани на дванадесѧть мѣдны дѣски.

Нѣ и сами-ти децемвири, ползвуви отъ власть-тѣ си, допущали си да правятъ всякакви обиды и насилия на плебеи-ты; затова тии скоро были свалени, и были натѣкмени въ Римъ консулы и другы республикански чиновници.